

Carl Schurz proti expansi a imperialismu.

(Pokračování.)

Ne, ten schytralý výmysl, lčití ty, kdož pracovali o to, aby zamezili válku Filipínskou, co vinnými války té, nezdaří se u intelligentního lidu. Zdáliž je na světě člověk zdravého smyslu, kterýž věří, že by bývalo války Filipínské, kdyby byl president zůstal věrným svému slibu, že válka proti Španělsku bude válkou na osvobození a ne na výboj a pamětliv jsa toho, že nelze promyšlet na připojení násilím, jelikož by to bylo zločinným násilím? Bylo by nějaké války Filipínské, kdyby byl nadchnul president lid Filipínský nádhěří, že jejich právo bude šetřeno, tak jako slíbil šesti tisícům Kubánců, na místě zacházení s našimi spojenci jako by byli pouhými vetřelci ve své vlastní zemi, kteří mohou být kupováni a prodáváni jako němá zvířata a pak vrhnuti jim ve tvář to hanebné nařízení o dobrovolném se sloučení, tak urážlivé, tak popuzující k provokaci, že gen. Otis, předvíraje s obavami jisté následky jeho vydání, snažil se úzkostlivě, ač bez zduaru, je ukrytí?

Ne, nemůže být o tom sporu, kde je zodpovědnost za tento hanebný zápas a za všechnu krv prolitou. Ti, kdož měli moc to zabránit, aneb zastavit, pouze jen přidržením se zásad, k nimž americký lid se až dosud s hrдостí hlásil — ti budou nešťárnými dějiny drzeni zodpovědnými za tuto zbytečnou a zlopestnou válku a žádná pokrytecká řeč, žádná zchytalá sofistika nezakryje jejich vinu a nezachráni je před hrozným tím soudem.

Vím, že většity tohoto druhu popuzují velice naše imperialisty a oni s netrpělivostí říkají: "Proč mluvíte o těchto věcech, když víte, že celá záležitost je již odbyta a skončena a vaše obviňování slouží pouze jen ku očerňování dobrého jména této země?" Na to odpovídám: Předně, co jsem mluvil je pravda. Vyzývám kteréhokoliv hajitele administrativní politiky, aby vyvrátil správnost kteréhokoliv z mých údajů aneb závěrek, z nich následující.

Drahé, ti očernili dobré jméno této země, kteří dopustili se a dopouští těchto hanebných věcí a ne ti, již je odsuzují. Nikoliv, pověst této země byla by ještě více zacerněna, kdybychom dovolili, aby svět se domýšlel, že takovéto věci mohou dít se v republice Washingtona a Lincolna s všeobecným schválením lidu, aniž by vyvolaly jediný hlas protestu.

Třetí, záležitost není posud skončována a nebude skončována, pokud nebude skončována spravedlivě. Nejbezohlednější, nejpodlejší podvod byl proveden na americkém lidu. Když po vítězství Deweyho bylo posláno více vojska na Filipiny, nežli válka se Španělskem zdála se vyžadovati, říká se nám, že kritizování tou chvílí jest nevládnost. Proto že president je nejlépe zpraven a musí se mu důvěřovat. Když nastalo vyjednávání o mír a panování zločinné hanebnosti mti na křesťanství, ctnost a lepší civilizaci jejich stád doma?

Pak se nám praví, že tyto ostrovy jsou bohaté a budou oporou pro náš obchod s Čínou a proto že je musíme mít. A věru, zvůdná sofistika mladého senátora z Indiany nedávno podaná v senátu, rozvinula obraz bohatství ostrovů Filipínských tak skvělý, že dojísta sbíhaly se slzy i tomu nejšťečnějšímu pirátovi. On shlédl se útrpností na každého, kdo by byl tak slepý, aby nechopil se toho bohatství, když má přiležitost a aby využitkování té příležitosti úplně zajistil, navrhl systém vlády pro Filipiny tak úplně despotický — despotism tak úplně nerozředěný americkou ideou o lidských právech — že by tž více než uspokojil i toho nepřítelnějšího ruského aristokrata. Žádné brutálnější dovolávání se bezohledné hrabivosti, žádné apelování tak úplně prosté základních zásad našich svobodných institucí, vyjádřených v nejzvůdnějším obalu amerického patriotismu, nebylo nikdy slyšeno našim lidem. Jestliže tento duch ovládl mládež americkou, pak tato velká americká republika přestane být povzbuzením ku pokroku politické svobody a stane se vystrašným příkladem celému světu.

A to je ten duch imperialismu! Vím, že někteří imperialisté protestovali proti onomu cynismu, s kterýmž někteří dovolávali se nezáležících pobutek a že komise se-

stavila plán, dle něhož má se ostrovanům dáti podíl ve vládě pod americkou svrchovaností. Však kdož bude popírat, když by pohnutka peněžitého prospěchu odstraněna byla z imperialističtějších hnutí, že toto hnutí ztratí svou životní sílu a padne? Když Col. Denby, nejvíce vlivu mající Filipínský komisař, před nějakým časem veřejně prohlásil, že chceme Filipiny ku svému vlastnému prospěchu a ne pro jejich dobro a kdybychom državu těchto shledali nevyužitnou, že bychom se jí vzdali a nechali Filipince, aby jedni druhým krky podřezali, nebyl-liž, když to pravil, trochu brutálnější upřímnější, než většina jeho přátel? A může-liž který rozumový člověk pochybovati, že jakýkoliv způsob imperialistické vlády sestavíme, vláda našeho plemene nad jiným, jež považujeme za horší sebe, bude vždy v podstatě libovolnou a pouze jen tehdy i jemu prospěšnou, když náš vlastní sobecký zájem to dovolovati bude?

Slyšte křivění budy a zoufání plicházející od Porto-Ricánů, kterýmž byla slíbena svoboda a blahobyt pod americkou vlajkou? Zdáliž nyní mocné zájmy nepožadují politiku, která znamená pro obyvatelstvo bídu a útlak? Nuž, byla-liž jaká rozumná přičina, proč bychom byli měli tohoto ostrova zapotřebí, leda snad pro námořskou stanici, kterouž bychom byli mohli míti zrovna tak snadno na některém ostrově s nepatrným počtem obyvatel. Zdáliž není dobře uvážiti, jestli by nebylo lépe pro náš vlastní prospěch, jako i Porto-Ricánů, ponechat je svobodnými a pomoci jim utvořit konfederaci Antil, s Kubou, Haiti a San Domingo?

A můžete-liž býti slepi k účinkům, kteréž imperialism již vyvozuje na nás, mezi námi samými, na mysl lidu? Což neslyšíte pohledně posuzování našeho prohlášení neodvislosti a vysokých ideálů svobody a lidských práv, kteréž byly našemu lidu tak dlouho posvátnými? Což neslyšíte posmívání se učení Washingtona a Lincolna co zastaralým dětským báčchorkám a kteráž ústava, když stojí v cestě hrabivým pletichářům, snadno se odube lehkavým slovem, že ústavy se dělají pro lidi a ne lidi pro ústavy? Nelze přilíš často opakovati, že monarchické a aristokratické vlády mohou konati věci bez oslabení sebe, jež nesmí býti konány demokracií založenou na všeobecném hlasovacím právu, bez osudného zdemoralizování téže co demokracie a že jedna z těch věcí je libovolné ovládní cizího obyvatelstva co poddaných. Mímochodem připomínám, že Anglicko se klade někdy za příklad a nazývá se demokracií. To je omyl. Anglie není demokracií, nýbrž monarchií s demokratickými tendencemi, avšak mocnými a houževnaté se držícími aristokratickými tradicemi. Co demokracie založená na všeobecném hlasovacím právu jako naše potřebuje nejvíce k zabezpečení svého trvání, jest elementární rovnováhy vlastní. Tu může poskytnouti pouze všeobecná důvěra v zásady, na nichž demokratické zřízení spočívá, všeobecná úcta pro vznešené ideály a tradice a všeobecné šetření ústavních forem a omezení. Odstraňte tyto konzervativní a povznesající vlivy a jedině pudné síly neb pružiny, jež zůstanou v takové demokracii, budou hrabivost a vášeň. Nemohu se domyslíti vlády odpornější, nežli demokracie, kteráž by přestala věřiti v něco a jejíž veškeré snahy by namířeny byly ku sobeckému využitkování moci. A v tomto směru žene nás patrně politika imperialismu. Uvážili jste co to znamená? K čemu to povede, jestli náš lid přijme to učení, že všechna naše tradicionelní prohlášení o svobodě a právech lidských jsou pouhou sentimentální smetí, že ty nejslavnější prohlášení a sliby lze zrušiti, jestli stojí v cestě naše ctižádosti, že i tak hanebná zrada jako byla spáchána na našich nedávno Filipínských spojencích jest oprávněná, jestli je nám ku prospěchu, že pouze staří šošáci v jejich dětinnosti mluví o zákonitých zásadách a ústavních omezeních, když tyto stojí v cestě uspokojení našich chťů a že síla a moc nemusí se ohlížeti na právo? Mnozí z našich bohatců stali se imperialisty, jelikož věří, že država Filipin, nechť jakkolivěk nabytá, poskytne příležitost ku výnosným spekulacím kapitalistů. Jestli pak pomysleli na to, že ta zásada, totiž že síla a moc nepotřebuje se ohlížeti na právo, nemusí se omežovati pouze jen na nesvědomitě

užívání, nejen pouhé otázky prospěchu, nýbrž co jest nezměrně důležitější, po stránce mravní a se stanoviska spravedlnosti a svobody. Jest proto nejen právem, nýbrž i povinností každého dobrého občana, aby si utvořil poctivý úsudek o tomto veledůležitém předmětu a aby vyjádřil své mínění bez obavy a bez ohledu. Lid shledá, jestli posud tak neucínil, že v jeho jménu spácháno bylo veliké bezpráví a jestliže to nebude napraveno, tak dalece jak možno, že bude to k věčné jeho hanbě. Vyzývám kteréhokoliv z presidentických obranců, aby mi poukázali v celých dějinách světa na jediný skutek zrady spáchané republikánskou vládou, kterýž byl by hanebnější, než tento spáchaný touto administrací na našich děvěujících Filipínských spojencích. Ukažte mi jeden jediný! Budete jej marně hledati v dějinách lidstva.

To je příkrou řeč, můžete říci. Tak se zdá. Však nadešla doba, kdy musíme věci nazývati jejich pravým jménem a já vážím slova svá. Osmělte se pohlednouti tvářím ve tvář skutečnosti ještě jednou:

My pozveme ku spolupůsobení povstale Filipince proti společnému nepříteli, Španělsku. Co naši spojenci Filipínané konají udatnou a vydatnou službu. Mezitím co my přijímáme jejich pomoc co spojenců a z ní těžíme, my vědomě svolujeme k tomu, aby se domnívali, že bojují o svou vlastní neodvislost a že my bojujeme pro jejich neodvislost též, jelikož jsme slavně prohlásili světu, že naše válka proti Španělsku, společnému do nepříteli, bude válkou ku osvobození a ne na výboj. Když nemáme žádnou další potěchu pro naše Filipínské spojence, započneme vyjednávání o mír se společným nepřítelům, ku kterémužto vyjednávání naše Filipínské spojení nepřipustíme a za jejich zájmy koupieme od společného nepřítelů nárok na svrchovanost nad nimi — nárok, kterýž sami neuznáváme — tak aby se na místo poddaných španělských, stali poddanými cizinské vlády americké. A když naši dřívější spojenci usilují o svoji svobodu a odpráží tomu, aby byli koupeni od poraženého nepřítelů jako stádo dobytka, my vraždíme je po tisících.

Pohleďte na to a uvažte to střízlivě. Co můžete říci? Jest "hanebnost" přilíš příkrým výrazem pro to? Já si přeju, abychom mohli nalézt slova výraznějšího, tak abych to mohl odsouditi po zásluze. Kdyby kdokoliv dopustil se něčeho podobného v soukromém životě, pak by dojísta nebyl připuštěn do společnosti slušných lidí. A to je, co stalo se ve jméno velké americké republiky — republiky zrozené z prohlášení neodvislosti, republiky jižho Washingtona a Abrahama Lincolna. Ó hanbo, kde je tvůj rúměnc?

A co slyšíme na ospravedlnění tohoto jednání? Někteří kněžní nám praví, že to jest cesta ku rozšíření křesťanství a ctnosti a vyšší civilizace. Což nebylo by lépe, aby tito svatí mužové dřívě uvážili, jaký účinek bude ospravedlnování tak zločinné hanebnosti mti na křesťanství, ctnost a lepší civilizaci jejich stád doma?

Pak se nám praví, že tyto ostrovy jsou bohaté a budou oporou pro náš obchod s Čínou a proto že je musíme mít. A věru, zvůdná sofistika mladého senátora z Indiany nedávno podaná v senátu, rozvinula obraz bohatství ostrovů Filipínských tak skvělý, že dojísta sbíhaly se slzy i tomu nejšťečnějšímu pirátovi. On shlédl se útrpností na každého, kdo by byl tak slepý, aby nechopil se toho bohatství, když má přiležitost a aby využitkování té příležitosti úplně zajistil, navrhl systém vlády pro Filipiny tak úplně despotický — despotism tak úplně nerozředěný americkou ideou o lidských právech — že by tž více než uspokojil i toho nepřítelnějšího ruského aristokrata. Žádné brutálnější dovolávání se bezohledné hrabivosti, žádné apelování tak úplně prosté základních zásad našich svobodných institucí, vyjádřených v nejzvůdnějším obalu amerického patriotismu, nebylo nikdy slyšeno našim lidem. Jestliže tento duch ovládl mládež americkou, pak tato velká americká republika přestane být povzbuzením ku pokroku politické svobody a stane se vystrašným příkladem celému světu.

A to je ten duch imperialismu! Vím, že někteří imperialisté protestovali proti onomu cynismu, s kterýmž někteří dovolávali se nezáležících pobutek a že komise se-

stavila plán, dle něhož má se ostrovanům dáti podíl ve vládě pod americkou svrchovaností. Však kdož bude popírat, když by pohnutka peněžitého prospěchu odstraněna byla z imperialističtějších hnutí, že toto hnutí ztratí svou životní sílu a padne? Když Col. Denby, nejvíce vlivu mající Filipínský komisař, před nějakým časem veřejně prohlásil, že chceme Filipiny ku svému vlastnému prospěchu a ne pro jejich dobro a kdybychom državu těchto shledali nevyužitnou, že bychom se jí vzdali a nechali Filipince, aby jedni druhým krky podřezali, nebyl-liž, když to pravil, trochu brutálnější upřímnější, než většina jeho přátel? A může-liž který rozumový člověk pochybovati, že jakýkoliv způsob imperialistické vlády sestavíme, vláda našeho plemene nad jiným, jež považujeme za horší sebe, bude vždy v podstatě libovolnou a pouze jen tehdy i jemu prospěšnou, když náš vlastní sobecký zájem to dovolovati bude?

užívání, nejen pouhé otázky prospěchu, nýbrž co jest nezměrně důležitější, po stránce mravní a se stanoviska spravedlnosti a svobody. Jest proto nejen právem, nýbrž i povinností každého dobrého občana, aby si utvořil poctivý úsudek o tomto veledůležitém předmětu a aby vyjádřil své mínění bez obavy a bez ohledu. Lid shledá, jestli posud tak neucínil, že v jeho jménu spácháno bylo veliké bezpráví a jestliže to nebude napraveno, tak dalece jak možno, že bude to k věčné jeho hanbě. Vyzývám kteréhokoliv z presidentických obranců, aby mi poukázali v celých dějinách světa na jediný skutek zrady spáchané republikánskou vládou, kterýž byl by hanebnější, než tento spáchaný touto administrací na našich děvěujících Filipínských spojencích. Ukažte mi jeden jediný! Budete jej marně hledati v dějinách lidstva.

To je příkrou řeč, můžete říci. Tak se zdá. Však nadešla doba, kdy musíme věci nazývati jejich pravým jménem a já vážím slova svá. Osmělte se pohlednouti tvářím ve tvář skutečnosti ještě jednou:

My pozveme ku spolupůsobení povstale Filipince proti společnému nepříteli, Španělsku. Co naši spojenci Filipínané konají udatnou a vydatnou službu. Mezitím co my přijímáme jejich pomoc co spojenců a z ní těžíme, my vědomě svolujeme k tomu, aby se domnívali, že bojují o svou vlastní neodvislost a že my bojujeme pro jejich neodvislost též, jelikož jsme slavně prohlásili světu, že naše válka proti Španělsku, společnému do nepříteli, bude válkou ku osvobození a ne na výboj. Když nemáme žádnou další potěchu pro naše Filipínské spojence, započneme vyjednávání o mír se společným nepřítelům, ku kterémužto vyjednávání naše Filipínské spojení nepřipustíme a za jejich zájmy koupieme od společného nepřítelů nárok na svrchovanost nad nimi — nárok, kterýž sami neuznáváme — tak aby se na místo poddaných španělských, stali poddanými cizinské vlády americké. A když naši dřívější spojenci usilují o svoji svobodu a odpráží tomu, aby byli koupeni od poraženého nepřítelů jako stádo dobytka, my vraždíme je po tisících.

Pohleďte na to a uvažte to střízlivě. Co můžete říci? Jest "hanebnost" přilíš příkrým výrazem pro to? Já si přeju, abychom mohli nalézt slova výraznějšího, tak abych to mohl odsouditi po zásluze. Kdyby kdokoliv dopustil se něčeho podobného v soukromém životě, pak by dojísta nebyl připuštěn do společnosti slušných lidí. A to je, co stalo se ve jméno velké americké republiky — republiky zrozené z prohlášení neodvislosti, republiky jižho Washingtona a Abrahama Lincolna. Ó hanbo, kde je tvůj rúměnc?

A co slyšíme na ospravedlnění tohoto jednání? Někteří kněžní nám praví, že to jest cesta ku rozšíření křesťanství a ctnosti a vyšší civilizace. Což nebylo by lépe, aby tito svatí mužové dřívě uvážili, jaký účinek bude ospravedlnování tak zločinné hanebnosti mti na křesťanství, ctnost a lepší civilizaci jejich stád doma?

Pak se nám praví, že tyto ostrovy jsou bohaté a budou oporou pro náš obchod s Čínou a proto že je musíme mít. A věru, zvůdná sofistika mladého senátora z Indiany nedávno podaná v senátu, rozvinula obraz bohatství ostrovů Filipínských tak skvělý, že dojísta sbíhaly se slzy i tomu nejšťečnějšímu pirátovi. On shlédl se útrpností na každého, kdo by byl tak slepý, aby nechopil se toho bohatství, když má přiležitost a aby využitkování té příležitosti úplně zajistil, navrhl systém vlády pro Filipiny tak úplně despotický — despotism tak úplně nerozředěný americkou ideou o lidských právech — že by tž více než uspokojil i toho nepřítelnějšího ruského aristokrata. Žádné brutálnější dovolávání se bezohledné hrabivosti, žádné apelování tak úplně prosté základních zásad našich svobodných institucí, vyjádřených v nejzvůdnějším obalu amerického patriotismu, nebylo nikdy slyšeno našim lidem. Jestliže tento duch ovládl mládež americkou, pak tato velká americká republika přestane být povzbuzením ku pokroku politické svobody a stane se vystrašným příkladem celému světu.

A to je ten duch imperialismu! Vím, že někteří imperialisté protestovali proti onomu cynismu, s kterýmž někteří dovolávali se nezáležících pobutek a že komise se-

stavila plán, dle něhož má se ostrovanům dáti podíl ve vládě pod americkou svrchovaností. Však kdož bude popírat, když by pohnutka peněžitého prospěchu odstraněna byla z imperialističtějších hnutí, že toto hnutí ztratí svou životní sílu a padne? Když Col. Denby, nejvíce vlivu mající Filipínský komisař, před nějakým časem veřejně prohlásil, že chceme Filipiny ku svému vlastnému prospěchu a ne pro jejich dobro a kdybychom državu těchto shledali nevyužitnou, že bychom se jí vzdali a nechali Filipince, aby jedni druhým krky podřezali, nebyl-liž, když to pravil, trochu brutálnější upřímnější, než většina jeho přátel? A může-liž který rozumový člověk pochybovati, že jakýkoliv způsob imperialistické vlády sestavíme, vláda našeho plemene nad jiným, jež považujeme za horší sebe, bude vždy v podstatě libovolnou a pouze jen tehdy i jemu prospěšnou, když náš vlastní sobecký zájem to dovolovati bude?

hrozí, že budou bezbožnou výstavou bojkotováni.

Výpomoc v nouzi.

Při soukromé schůzi ve zdejším Pragu: hotelu, kde se jednalo o založení spolku Komenský, byl přednesen mezi jiným též účel ten, aby sbor podporoval chudé studující. Podpora ta by byla udělována co půjčka, již by dotčený měl v pozdějších letech splatiti, až by se výnosného postavení domohl. Podobného spolku stává v Petrohradě v Rusku, o němž čteme v pražské Somostatnosti:

Při universitě v Petrohradě existuje podpůrný spolek studentský, který podporuje studenty především tím, že jim vypomáhá v placení kolejného. Potřebné peníze nedává jim však jako dar, nýbrž jako půjčku, kterou se zavazují splatiti, jakmile dojdou příslušného samostatného postavení. Dne 1. ledna 1900 byli studenti, bývalí podporovatelé členové spolku, tomuto taktu dlužni již úhr.ou sumu 237.069 rublů; úroky z této sumy činí na 9000 rublů. Bývalí členové spolku ochuzují tedy svým nepřídelem neb i svou nečestností své pozdější potřebné kolegy o bezkou sumičku, z které by mohli býti podporováni pěkný počet studentů. Výbor spolku nemá ani adres dlužníkův, ztratil je úplně ze svého obzoru, případ na myšlenku učiniti z nich seznam a ten rozposlati po všech členech spolku a po profesích university se žádostí, aby každý z nich podal mu zprávy o dlužnících, jejich bydlištích a poměrech, pokud dotčeným adresátům jsou známy. Seznam obsahuje celkem 1900 dlužníkův, mezi nimiž je na 20 rodných známých jmen petrohradských; mnozí dlužníci mají již dobře postavení, ale na čestný dluh svůj podpůrnému spolku si ani nevzpomenou; mají přimjů třebas několik tisíc ročně, ale průměrný dluh 135 rublů nejsou s to, aby zaplatili.

V Čechách jsou taktéž spolky podobné mezi studentstvem a dle všeho panují i u těchto českých spolků stejné poměry jako na Rusi. O těchto českých spolků píše dále Samostatnost: Zaznamenáváme tyto tramptovy petrohradského podpůrného spolku z té příčiny, že na totéž stěžují si i naše podpůrné spolky studentské. Jak vidíte, člověk je na konec u všech národů stejný, a tudíž i student: jako chudý a potřebný hlásí se často až příliš hluchně a energeticky o podporu nebo půjčku a bere ji přímo jako by u vědomí nějakého svého zákonného práva, ale stana se samostatným a vyjda z chudoby, nezna se již k povinnosti dostati závazkem na sebe vzatým. Povinnost ta není ovšem zákonnou, ale je mravní a čestnou — a mravní a čestná povinnost u všech řádných lidí je vadycky ještě i nad povinností zákonnou! Jak mnoho bývá tudíž lidí mezi inteligencí, kteří nemají ani té ctižádosti, aby sluli lidmi prostě — řádnými!

Kdo ví, dočkáme-li se kdy něčeho podobného zde, abychom seznali, zdaž by česko-američtí studenti byli v tom ohledu lepší nežli jsou čeští ve staré vlasti, nebo ruští.

FRANK E. BLISS ..... prodává. J. H. BLISS ..... prod. ovcí a gen. maj. F. C. BLISS ..... prodává dobytka a J. H. BLISS ..... prodává dob. maj. Kterýkoliv z nich pracuje v tájmu svých záležitostech.

JOSEPH BLISS, ...komisionář se živým dobytkem... 230 New Exchange Building, South Omaha, Nebraska. Všechná péče věnuje se všem záležitostem. Frant. Walmann, všeobecně v Colfax Co. známý co řádčí a svobodný muž, s ochotou obstará krájaný v řeči české.

PSACÍ - STROJE DENSMORE. Jsou nyní nezbytnou potřebou u každém obchodu a možno říci, že v každém zaměstnání, kde se více píše. Při koupí psacího stroje dlejte příležitosti k jednání a do konsultací s firmou, neboť to zaručuje lepší výst. V těchto ohledech, aniž jakýkoliv jiný stroj jest nepředstavitelným.

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

BRUNO, Neb., 23. dubna. — Ct. Red. Pok. Záp. Minulý pátek večer se sešli zde v Bruno republikáni, aby navrhli delegáty do okresní konvence. Zvoleni byli: James Blatný, Vác. Proškovec, V. F. Ptáček, Ant. Haškovec, Frank Otoupal, Fr. Mahony, M. W. Koza a Vác. Long. Všech 8 delegátů se dostavilo do konvence, která byla četně obsláhna, za předsedu zvolen Car. Rabc a za tajemníka p. Ant. Ptáček. Vyslanci do státní rep. konvence byli zvoleni, mezi nimiž se nalézá z Bruno p. Mahony. Do kongresní konvence pak zvolen p. Ant. Ptáček, z Linwood p. Jos. Černý a z Brainard p. Kar. Smrč. Butler county odporuje dobrého kandidáta pro úřad kongresníka, který by se k tomu velmi dobe hodil. Je to právník C. H. Aldrich, velmi řádný a poctivý člověk, kterémuž bych přál, aby se mu přišťho čtvrtku, 25. dubna v David City dostalo návržení. — Jaro je tu a všechno se do páru ubírá. Tak i také u nás hodlá vstoupiti v stav manželský p. Ant. Coufal se slč. Mikulášovou a p. Mar. Roubal se slč. M. Mazancovou. Mnoho zdaru jim přeje: Čtenář.

Marion Kooke, Imptel F. M. Thompsonova velkého hotelového závodu modního zboží, 1658 Milwaukee ave., Chicago, praví: Během nedávného špatného počasí nastudil jsem se tou měrou, že v noci ani spáti jsem nemohl a ve dne práce ochopným jsem nebyl. Jedna z mých modelek užívala v tom čase Chamberlain's Cough Remedy proti kašli a jelikož zdálo se, že rychle se jí ulevuje koupil jsem si též jednu láhev. Působila téměř zázračně a hned počal jsem se lepšiti. Jsem nyní úplně zdrav a řad přednosti léku tou veřejně doznávám." Na prodej u všech lékárník.

Nejlepší ze všech! Po pádesát let Mrs. Winslow's Soothing Syrup zůstává jedním z dobřích léků na děti. Každá matka by měla mít doma jednu láhev. Když dostávají zoubky, jsou vyrušováni v noci a zbavování spánku churaví, následkem bolení zubů plácáním dítčím? Jestli ano zapište si hned pro láhev "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro děti dostáváte jej zdarma, výše dle dávkování. Čtenáři mohou se jistě uvědomek. Uvěřte uoběma třepičím dítčím hned. Společně s naším matky. Všechny léky, které jsou k dostání, včetně, vyšetřte, změňte dávk. změníte zapi a dotá se všemi otázkami. "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro děti zoubky dostávají, jest přilně chuti a jest předpsem jedné z nejstarších a nejúčinnějších léků na kašel a otupivost ve spoj. Státech. Jest na prodej u všech lékárník, po celém světě. Cena 25c. láhev. Buďte jisti a požádejte o Mrs. Winslow's Soothing Syrup.

Hostec s všechny choroby pocházející z nečisté krve, bledá kůže, vředy, boláky a vytrásky vyčisti jistě SEVERŮV Krve Čistitel. Sili tělo, dodává chuti k jídlu, čistí krev. Cena \$1.00. Od první láhve až do dnes zůstal Severův Balsam pro plíce. Nejúčinnější lékem proti kašli. Každá dávková dávkuje. 25c a 50c. W. F. Severův Cedar Rapids, Ia. Panám úradníkům spolků. Četní obchodní knihy, jako Ledger, Journals, denní knihy a jiné, od 25c. nahoru u "Pokroku Západu."

HARRIS & COMPANY, ...KOMISIONÁŘI SE ŽIVÝM DOBYTKEM... South St. Joseph, Mo. — v South Omaha, Neb. v Union Stock Yards v Denver, Colo. Deaver je nejlepší trhem ku koupí dobytka k uru. Coloradský dobytek je vztájný úlechtně krve, krátkorohý, Herfordský a černý bledý, tedy nejlepšího plemene telušních. Půjčujeme peníze na dobytek k žíru. — Chceme českým rolníkům dokázat, co pro ně můžeme v kterémkoliv z obou jmenovaných trhů uděliti. Nejlepší odvězení všech těmž bank, aneb se obrátte oběma našimi společníky na pokladničku banky v Ord, Neb., Vincence Kokeše.

PSACÍ - STROJE DENSMORE. Jsou nyní nezbytnou potřebou u každém obchodu a možno říci, že v každém zaměstnání, kde se více píše. Při koupí psacího stroje dlejte příležitosti k jednání a do konsultací s firmou, neboť to zaručuje lepší výst. V těchto ohledech, aniž jakýkoliv jiný stroj jest nepředstavitelným.